

Iau Moartea în răs

Rolea Nicolae

Iau Moartea în răs

În răsfăț flutură viața și-n elan fără măsură
A înflorit din mucegaiuri într-un galben auriu.
Ca un pui de căprioară dintre tufe largi de ură
Am țâșnit înspre lumină ca un vis trandafiriu.

Lacul gândului albastru scoate flacăra-ncercării
Punând razele de soare la un post restant ciudat
Și din pajiștea internă, prin cireșii renunțării,
Am pus buze de petale cu parfum de lut curat.

În esență fără margini, mă trezii că-s infinitul
Prins de buruieni nătânge într-un labirint stingher
Numai scara așteptării îngâna încet zenitul
Aducând descătușarea dintr-un colțișor de cer.

Săltă steagul gândul vesel peste maluri de-ndoială
Ca o floare de lumină răsărită din cișmea,
Nu-mi pun sufletul pe taler, la o simplă învoială,
Ca pe-o marfa perimată, țărăncuța să mă dea.

Prin petale de lumină, mândră ca o domnișoară
E cu neputință, astăzi, grațioasa să mai fii,
Numai sufletul vibrează printre nori ca o vioară
Nepătruns de resemnare că se pierde într-o zi.

25.01.2016